

ת"פ 66758/11/16 - מדינת ישראל נגד א מ

בית משפט השלום בבאר שבע

18 ספטמבר 2017

ת"פ 66758-11-16 ישראל נ' מ(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד
הנאשם
א מ (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ורנציקי

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג, היזק לרכוש במזיד, תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, איומים, והדחה בחקירה, לפי הוראות סעיפים 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); סעיף 452 לחוק; סעיף 382(ג) לחוק; סעיף 192 לחוק; ו- סעיף 245(א) לחוק, בהתאמה.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשם ו ס (להלן: "המתלוננת") ידועים בציבור ולהם שלושה ילדים משותפים.

כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 26.11.16, בסמוך לשעה 11:08 בבית ברח' ....., בעת ויכוח בין השניים, תקף הנאשם שלא כדין המתלוננת בכך שנגח בראשה, והיא להגנתה שברה כוס על ראשו. מייד לאחר המתואר, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר שיהרוג אותה, בכוונה להפחידה או להקניטה. לאחר מכן, יצא הנאשם אל הסלון והרס במזיד חפצים שונים בכך ששבר שלחן הסלון וניסה לשבור הטלוויזיה.

עוד עולה מכתב האישום, כי לאחר המתואר לעיל, שב הנאשם ותקף את המתלוננת בכך שהפילה ארצה והחל לחנוק אותה בידיו בחוזקה. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו בכך שאחזה בחוזקה באשכיו, אך זה רק הגביר חניקתו ולבסוף נשך אותה במפרקה ושחרר אחיזתו. כתוצאה מהנשיכה נגרמה למתלוננת המטומה גדולה במרפק שמאל. מייד לאחר המתואר, הרס הנאשם במזיד חפצים נוספים בבית, בכך שהפיל מנוע של מזגן ושבר צלחות. כתוצאה מכך, עפו רסיסי זכוכית על המתלוננת ופצעו בידה. עוד מתואר בכתב האישום כי לאחר המתואר לעיל, הלכה המתלוננת לחדר השינה. במעמד זה הנאשם איים על המתלוננת בכך שאמר לבנו הקטין שהוא יהרוג אותה. (יצוין כי במקור במקור יוחס לנאשם כי אחז גם סכין אולם בית המשפט לא מצא לכך עיגון ראיתי ועל כן רכיב עובדתי זה לא יילקח בחשבון והכל כאמור בהתייחסות בית המשפט בעמ' 46 פסקה 3 להכרעת הדין).

בנוסף, הורשע הנאשם בכך שבתחנת משטרת באר-שבע, במהלך עימות בין הנאשם למתלוננת, ניסה הנאשם להניא את

המתלוננת לבטל את תלונתה במשטרה בכך שפנה אליה ואמרה לה לבטל התלונה ובמקום זאת להוציא צו הרחקה.

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה, בטיעוניה הכתובים לעונש הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם בכללם הגנה על שלמות גופו, שלווה נפשו של המאויים וכן הגנה על התא המשפחתי. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולחומרא עמדה המאשימה על התנהגותו של הנאשם שכללה גם השפלתה של המתלוננת, הרס ציוד רב, פגיעה פיזית ממשית במתלוננת. כך גם ביקשה המאשימה ליתן הדעת למושא האיומים והאלימות, הלא היא בת זוגו של הנאשם ואם ילדיו אשר הותקפה על ידו בתחום ביתה מבצרה ולעיני ילדם המשותף. אשר לעבירה של הדחה בחקירה- ציינה המאשימה את היעדר המורא שהפגין הנאשם עת שביצע עבירה נוספת של הדחה בחקירה בזמן שנכח בתחנת המשטרה.

בשל כל אלו סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם, מן הראוי שינוע בין 24-8 חודשי מאסר בפועל.

בגדריו של המתחם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם המונה 8 הרשעות קודמות שעיקרן בעבירות אלימות, אך לא רק. לנאשם הרשעות גם בעבירות רכוש, סמים ועוד, אשר במסגרתן ריצה מאסרים קודמים. אם לא די בכך הרי שאת העבירות בתיק דנן ביצע הנאשם כאשר 2 מאסרים מותנים תלויים ועומדים כנגדו, ובחלוף כשנה בלבד מאז שחרורו ממאסרו האחרון. לאור היעדרו של הליך שיקומי סבורה המאשימה כי אין להקל בעונשו של ויש למקמו ברף הגבוה של המתחם לצד הפעלת שני המאסרים המותנים באופן מצטבר וענישה נילוית.

מטעם ההגנה ובמסגרת הטיעונים לעונש העידה המתלוננת בתיק. זו ביקשה מבית המשפט שלא להחמיר עם הנאשם שכן לדבריה היא וילדיה מחכים לו וזקוקים לנוכחותו בבית. זו הוסיפה וציינה שמאז מעצרו של הנאשם, בעלה השתנה לטובה וכי בכוונתה לחזור ולחיות יחד עימו לאחר שחרורו.

ב"כ הנאשם במסגרת טיעונו לעונש ביקש מבית המשפט שלא להחמיר עימו וזאת בשל הנסיבות הנוגעות להתרחשות האירועים בדגש על כך שבמהלך האירוע גם הנאשם נחבל כתוצאה מכך שהמתלוננת שברה על ראשו כוס. עוד ולקולא, התבקש בית משפט לקחת בחשבון את הקביעה מתוך הכרעת הדין לפיה בניגוד לאמור בכתב האישום, הנאשם לא אחז בסכין בעת שאיים על המתלוננת. גם אם הנאשם ניהל הוכחות, אין לראות בכך כניהול סרק שיש לזקוף אותו לחובת הנאשם, בפרט כאשר המתלוננים בתיק מסרו בבית המשפט גרסה המתיישבת עם טענתו של הנאשם.

בשל כל אלה סבור הסנגור כי מתחם העונש ההולם מן הראוי שיחל משישה חודשים, כשתקרתו צריכה להגיע ל12 ל - 14 חודשים לכל היותר. בגדריו של המתחם הפנה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות בהן ניהול שנות זוגיות רבות עם המתלוננת וגידול שלושת ילדיהם המשותפים לבדם לאחר שעלו לארץ מ..... עוד ולקולא ביקש לתת משקל לעדותה של המתלוננת ולרצונה שהנאשם יחזור להיות יחד עימה ועם הילדים שזקוקים לו. אשר לעברו הפלילי נטען כי הרשעתו האחרונה באלימות במשפחה היתה בשנת 2011, כך שאין לראותו כרצידיביסט בתחום עבירות זה. יש בכל האמור לעיל אליבא דסנגור הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם כתקופת מעצרו תוך הפעלת המאסרים המותנים בחופף לעונש זה.

הנאשם מצידו, הביע צער וחרטה על התנהגותו והפגיעה בבת זוגו החולה.

דין והכרעה:

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בשורה ארוכה של ערכים מוגנים, בכללם הגנה על ביטחונה, כבודה, שלווה נפשה, שלמות גופה וחירות פעולתה של המתלוננת. עוד פגע הנאשם בשלמות התא המשפחתי כאשר בעבירת ההדחה פגע הנאשם בערך של שלטון החוק והסדר הציבורי.

על החומרה המיוחדת בעבירות אלו ועל הצורך להוקיע את החולה הרעה הזו מחברתנו, אפנה לפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

עוד בעניין זה אפנה לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש... "

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא נעה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד תקופה המגיעה לכדי שנתיים ויותר. על דרך הכלל, הפרמטרים העיקריים אשר בית משפט שת ליבו אליהם נוגעים לעוצמת האלימות, האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, תוצאות האלימות, פער הכוחות בין הקורבן לתוקף וקיומם של יחסי תלות, רכיבי השפלה ואכזריות במעשי האלימות, תדירות המעשים והמשכותם, וכן נסיבות והרקע לביצוע העבירה. **ביחס לכך ר' בין היתר: רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל** ברע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (18.8.08), בת"פ (מחוזי - ב"ש) 37624-01-13 **מ"י נ' ד מ**, (28/10/2014); בת"פ (ראשל"צ) 26002-02-13 **מ"י נ' פלוני** (5.6.14).

" עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של

הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

על היקף התופעה של אלימות נגד נשים בישראל ר' דברי בית-המשפט העליון בע"פ 1474/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (15.12.2015):

"לדאבוני, מקרה אכזרי זה הינו המחשה נוספת לממדיה המדאיגים של התופעה הקשה והחמורה של אלימות נגד נשים בישראל. אך לאחרונה עמדה חברתי, השופטת ע' ברון, על היקפה של תופעה זו ועל הפגיעה הקשה של מעשי האלימות בכל אחת ואחת מהקורבנות להם: 'על פי הערכות שונות של רשויות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה [...] ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחווה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג".

גם בעבירת האיומים מדיניות הענישה משתרעת על פני מנעד רחב ונעה החל מענישה צופה פני עתיד ועד למספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח ואף למעלה משנה. על דרך הכלל, בתי המשפט נותנים דעתם לתוכן האיומים, האם מדובר באיומים קונקרטיים או ספונטניים, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות, מטרת האיומים, נסיבות השמעת האיומים, מיהות המאיים ומיהות המאויים. בהקשר לכך ר' בין היתר רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל**; ת"פ 27929-08-12 **מדינת ישראל נ' צבי לויט**; ת"פ 42579-11-12 **מדינת ישראל נ' אבן צבור**; וכן ת"פ 9816-01-13 **מדינת ישראל נ' גרישו גברילוב**.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני גבוה של עבירות בכגון דא. תחילתו של האירוע מקורו בכעסה של המתלוננת על כך שהנאשם שהה מחוץ לביתם ושב רק בבוקרו של יום. כאן המקום לציין כי בית המשפט אינו נכנס לטיב המערכת הזוגית בין השניים לא כל שכן לאופן שהנאשם משמש כבן זוג. יחד עם זאת, ברקע הדברים, יצוין כי המתלוננת באותה עת לא היתה בקו הבריאות, דבר אשר היה בו כדי לחזק את תלונה בנאשם, זאת אף מעבר לרגיל.

הנאשם הוא זה שמדרדר את האירוע שתחילתו בויכוח לכדי פסים אלימים וזאת בכך שנגח בראשה. בשלב זה המתלוננת אינה נשארת חייבת ובתגובה אינסטנקטיבית שוברת את הכוס אותה אחזה על ראשו. די היה בכך כדי שהנאשם ילמד המתלוננת "לקח" בדבר ההתנהגות המצופה ממנה ומשלב זה פצח בפרץ אלימות הן כלפי המתלוננת והן כלפי חפצים שונים בדירה.

הנאשם הפך את השולחן בסלון ושובר אותו. ניסה לשבור חפצים נוספים, כשלאחר מכן ניגש למתלוננת, הפיל אותה ארצה ובעודו עליה החל לחנוק אותה באמצעות ידיו בחוזקה. לא זו בלבד, אף זה נשך אותה בידיה כשסימני הנשיכה

יוותרו על גופה כעדות לעוצמת הנשיכה. אך בשל התושייה אותה הפגינה המתלוננת אשר אחזקה בחוזקה באשכיו, זה שחרר אחיזתו ופסק מלחנוק אותה.

גם בשלב זה האירוע אינו מסתיים, שכן הנאשם מפנה זעמו על חפצים שהיו בדירה ובכלל זאת העיף מנוע של מזגן, שבר צלחות כשרסיסי הזכוכית עפו לכל עבר ופצעו המתלוננת. לכל אלה הוסיף איום ולפיו יהרוג את המתלוננת. בית המשפט עיין בצילומים המתעדים את הדירה אשר ניראית בוקה ומבולקה ומדברים בעד עצמם.

המדובר באלימות של ממש, אלימות נמשכת, אלימות שגרמה לחבלות על גופה של המתלוננת. גם אם בסופם של דברים לא נגרמו פציעות חמורות למתלוננת, הרי שהדבר מקורו בין היתר בהתנגדות השערה מצידה עת הגנה על עצמה, בהצטרף למעורבות של בנו הבכור שהתערב בשעה שהאירוע הסלים. מדובר בפגיעה של ממש בכבודה של המתלוננת אשר מוכיח בדלת אמות ביתה.

חומרה יתירה מוצא בית המשפט בעובדה כי המתלונן מכה את הנאשמת בנוכחות ילדיהם הקטינים בדגש על ד. שהינו בן תשע. הדברים אמורים לא רק מהפרספקטיבה של המתלוננת אשר מוכיח בנוכחות ילדיה, אלא גם מנקודת ראותו של הקטין אשר נאלץ להיות חלק פעיל באירוע האלימות על כל המשמעויות הנגזרות מכך. דברים אשר הובאו במסגרת הכרעת הדין יצוטטו כעת וזאת על מנת ללמד על הפגיעה העקיפה של הנאשם במרקם התא המשפחתי וההשפעה שלהם על נפשו של הקטין. כך בין היתר הקטין ציין: **"הוא קם ודחף את כל השולחן ושבר אותו ... אחר כך הם התחילו לריב ואחר כך לא ראיתי כלום כי הייתי במיטה ... ברחתי"**. הקטין מספר כי בשלב זה שהבחין בהם רבים הלך לאחור ובהמשך: **"התחלתי לפחד ואז ראיתי אותם מרביצים אז דחפתי את אבא שלי, שלא אה ... נו ירביץ לה ... כי לא רציתי שזה יקרה"**. ובהמשך: **"פשוט הם המשיכו לריב וניסיתי לעצור וגם אה ... נו, ד ניסה"**.

בדומה, מסר הקטין כי אפילו ברח לעבר חדרו בדירתם הקטנה, לא חמקו מעיניו מעשיו האלימים של הנאשם: **"הוא הפיל ... הפיל את אמא שלי וחנוק אותה. ח': איך אתה יודע את זה? נ': כי אחר כך קמתי מהמיטה וראיתי את זה וניסיתי למשוך אותו ... הוא חנק אותה עם היד והפיל אותה ... הוא לקח את היד ועשה עם הפה, עם הגרון ככה (הנחקר מדגים) ... ח': אבל מה ... אז איך אמא הגיבה כשהוא חנק אותה? נ': היא אמרה לו תעזוב אותי, תעזוב אותי ואחר כך נו, ד' משך את אבא שלי נו, למקלחת שיירגע."**

קטין בן תשע לא אמור לנסות למנוע מאביו להרביץ לאמו, קטין בן תשע לא אמור להיחשף לסיטואציה בה אימו מושפלת ומוכה ולברוח לחדרו בפחד. לא בכדי עבירות אלימות במשפחה נתפסות כחמורות יותר, בין היתר בשל תופעות אלו.

המשקל שיינתן להתנהלותה של המתלוננת, ככל שהדבר נוגע להטחת הכוס בראשו של הנאשם ואחיזה באשכיו כנתונים לקולא יהיה שולי שהרי הנאשם כאמור הוא זה שנהג באלימות מלכתחילה והוא זה שאף הסלים בכל אחד מהשלבים את עוצמת האלימות. אין לו להלין על כך שהמתלוננת ביקשה להגן על עצמה גם אם הדבר הביא לפציעתו. עוד ולקולא תילקח בחשבון העובדה כי אין מדובר במעשים מתוכננים. לא נעשה שימוש מצידו של הנאשם בנשק חם או קר ובסופם

של דברים גם החבלות שנגרמו למתלוננת הינם בעיקרן המטומות ולא מעבר לכך.

כתב האישום בו הורשע הנאשם כולל גם עבירה של הדחה בחקירה כאשר ביחס לעבירה זו ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הבינוני נמוך. לחומרא, יש לקחת בחשבון כי אותה הדחה מבוצעת בתחנת המשטרה, בנוכחות חוקר וזאת במהלך עימות בין השניים. מאידך, הנאשם לא נמצא אומר למתלוננת לשקר, לא טווה גרסת בדים שהושמה בפיה כאשר לצד אמירתו למתלוננת שתבטל התלונה הלה נשמע מציע לה מנגנון אחר שיגן עליה בדמות צו הרחקה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין שמונה לעשרים וארבעה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, בית המשפט מתקשה למצוא נקודות זכות שיהיה בהן כדי להקל בעונשו. הגם כך תילקח בחשבון עמדת המתלוננת אשר העידה על רצונה לנסות ולשקם את התא המשפחתי ועל חסרונו של הנאשם בחייה ובחיי ילדיהם. עוד תילקחנה במשורה נסיבות חייו המורכבות של הנאשם אשר על פי הנלמד, עלה יחד עם המתלוננת מ..... ללא מעטפת תומכת והקים משפחה, כאשר בנו הבכור אף משרת ביחידה קרבית.

מנגד ולחומרא יש ליתן הדעת ראש וראשונה לעברו הפלילי המכביד הכולל 9 הרשעות קודמות, רובן נסבות סביב עבירות אלימות לרבות עבירות אלימות כלפי בת זוג אך לא רק. הנאשם ריצה פעמים רבות עונשי מאסר, חלקם לתקופות ממושכות, דבר שלא היה בו כדי להרתיעו מלחטוא פעם נוספת בעבירות דומות. וביתר פירוט:

בשנת 2000 הורשע הנאשם בתקיפת סתם של בת זוג, היזק במזיד לרכוש ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו חודשיים מאסר בפועל.

בשנת 2004 הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש וניסיון תקיפה סתם ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בשנת 2005 הורשע הנאשם בעבירת איומים ושתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 13 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2007 הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב ופריצה לרכב ונגזרו עליו 4 חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

בשנת 2010 הורשע הנאשם בניסיון לחבלה כשעבריין מזוין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר ונגזרו עליו 9 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2011 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג ועבירות איומים ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בעבירה של חבלה במזיד לרכב ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ונגזרו עליו 10 חודשים מאסר בפועל.

צא ולמד כי זו היא הפעם השביעית שבה הנאשם הורשע ונותן את הדין על עבירות אלימות והפעם השלישית בה הנאשם מורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוג. עבר פלילי זה מלמד כי הנאשם נוקט בביריונות ובאלימות כדרך חיים וכי סנקציות פליליות לא היה בהם כדי להרתיעו. יתירה מכך, הנאשם מבצע את המיוחס לו כשתלויים ועומדים כנגדי שני מאסרים מותנים בני עשרה וחמישה חודשים שהינם ברי הפעלה בענייננו. יש באמור לעיל כדי לתת משקל ואף משקל רב לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל נוסף לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן זה הורשע.

בתיק זה לא התבקש תסקיר שיפרוס את מלוא נתוניו של הנאשם בדגש על מידת היזדקקותו להליך טיפולי בבעיית האלימות, שליטה בכעסים וכן יכולתו להירתם להליך שכזה. בין כך ובין כך אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם או בגדרו של המתחם. היעדרו של אפיק טיפולי מותיר על כנו את אותם גורמי סיכון רבים ומצדיק אף הוא החמרה בעונשו במסגרת שיקולי הרתעת היחיד.

הנאשם ניהל הוכחות וברי שאין בכך בכדי להחמיר עימו. יחד עם זאת, זה אינו זכאי לאותה הנחה משמעותית לה זכאים כאלה שהודו, נטלו אחריות, ייתרו את העדת המתלוננת וחסכו בזמן שיפוטי יקר.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 26.11.2016

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מת"פ 30984-01-15 במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל. בנוסף, מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים, אף הוא מת"פ 30984-01-15 בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל. סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 25 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 26.11.2016.

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג עוון או עבירות של הדחה בחקירה.

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

עמוד 7

ה. 2500 ₪ פיצוי למתלוננת ע"ת 2 על פי פרטיה בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.18.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו כללי למוצגים ליחידה החוקרת: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ז, 18/09/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט